

TÜRK. PEDIATRİ ARŞİVİ

TURKISH ARCHIVES of PEDIATRICS

Editörden

Değerli Meslektaşlarım,

Bu sayımızda yer alan ‘Çocuk Sağlığı ve hastalıkları uzmanlık öğrencilerinde tükenmişlik ve iş doyum düzeylerinin değerlendirilmesi’ başlıklı araştırmada, biz hekimleri yakından ilgilendiren çok önemli bir konuya değinilmiştir. Çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlık öğrencilerinde tükenmişlik; duygusal tükenme, duyarsızlaşma ve kişisel başarı duygusunda azalma şeklinde üç alt boyutta değerlendirilmiş; iş doyumunu ise genel iş doyum düzeyi olarak irdelenmiştir. Sonuçta, çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlık öğrencilerinin eğitimleri sırasında mesleki tükenmişlik düzeyleri yüksek ve iş doyumunu düşük bulunmuştur. Bu sonuçlar üzerine etkili olabilecek etmenler araştırılmış; yaş arttıkça iş doyumunun arttığı, duyarsızlaşmanın azaldığı; uzmanlık öğrenciliği süresi arttıkça duyarsızlaşmanın azaldığı; aylık nöbet sayısı arttıkça duyarsızlaşmanın arttığı belirlenmiştir. Ayrıca eğitim ve araştırma hastaneleri ile üniversite hastanelerinde çalışan uzmanlık öğrencileri karşılaştırılarak; eğitim ve araştırma hastanelerinde duygusal tükenmenin, üniversite hastanelerinde ise duyarsızlaşmanın daha fazla olduğu saptanmıştır. Bu sonuçlar üzerine etkili olabilecek etmenler tartışılarak, ivedilikle uygulanması gereken önerilerde bulunulmuştur.

1. Uzmanlık öğrencilerinin haftalık çalışma saatlerinin azaltılması
2. Eğitimli yardımcı sağlık personeli sayısının artırılarak, hekimlik dışı iş yükünün azaltılması
3. Yoğun hasta yükü altında çalışan eğitim ve araştırma hastanelerinde uzman hekim sayısının artırılarak, uzmanlık öğrencisinin hizmet yükünün hafifletilmesi
4. Kıdem farkının daha fazla hissedildiği üniversite hastanelerinde eğitimci-öğrenci ilişkisinin yeniden ele alınması

Bu sayımızda yer alan diğer değerli araştırmalar ve olgu sunumları ile birlikte bu değerli araştırmanın ayrıntılarını öğrenmek üzere sizleri dergimizle baş başa bırakıyoruz.

Saygılarımla

Ayşe Güler Eroğlu
Baş Editör